No. 13. 1844.

BREDASCHE COURANT.

Staat-, Letterkundig en Wetenschappelijk

NIEUWS-BLAD.

DONDERDAG 1 FEBRUARIJ.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD *BREDA*, gelet op Art. 186 van het *reglement op het weren van brand*, binnen deze Stad, gearresteerd bij den *Raad*, den 11 September 1822, Litt. G, houdende, dat jaarlijks de Artikelen 1 tot en met 41, en van 93 tot 119 ingesloten, zullen worden Gepubliceerd; zijnde van den volgenden inhoud:

Art. 1. Geene woonhuizen, magazijnen of andere gebouwen zullen mogen worden gemaakt, dan van de gevels, en de overige muren zijn gemetseld van steen en kalk, en niet anders mogen worden gedekt, dan met leijen, pannen, tegels, of ander hard dak.

Art. 2. Geene schuren, stallen, bergplaatsen of loodsen, van hout gemaakt, mogten tevens zijn woonhuis, magazijn, of ander gebouw, waarin stookplaatsen zijn of worden gesteld, maar zullen daarvan in hunnen omtrek moeten blijven verwijderd ten minste vier Nederlandsche ellen.

De voorschrevene schuren, stallen, bergplaatsen of loodsen, zullen niet mogen zijn gedekt met riet, maar met hard dak.

Art. 3. Geene scheidingen tusschen gebouwen zullen mogen worden gemaakt van hout, maar moeten worden opgemetseld van steen en kalk. Indien zoodanige houten scheidingen bestaan, zullen dezelve niet mogen worden hersteld, maar vervangen worden door een, met kalk en steen opgemetselden muur.

Art. 4. Geen vuur zal mogen worden gestookt dan in daartoe bekwame stookplaatsen of schoorsteenen, gemetseld van steen en kalk, en opgetrokken ten minste eene Nederlandsche el boven den nok van het dak.

Art. 5. In de schoorsteenen zullen geene bindten, balken, ribben of eenig ander houtwerk mogen worden ingemetseld, al waren die ook met ijzer, lood, of eenig ander brandwerend toevoegsel bekleed.

Art. 6. De schoorsteenen op de bovenste verdiepingen zullen op welven van steen moeten worden gemetseld, en nimmer op bindten of balken mogen rusten.

Art. 7. In eenen gemeenen muur, mogen de bindten komende tegen eene haardstede of schoorsteen van den buurman, niet dieper worden gelegd dan op de helft of in het hart van den muur; zullende ook degene, die tegen eenen gemeenen muur eene haardstede of schoorsteen zal maken, gehouden zijn, de bindten van zijn buurmanshuis zoo verre te doen weghakken en met steenen bezetten.

Art. 8. Geene schoorsteenen zullen mogen worden opgebouwd of veranderd, dan na voorafgaande inspectie en goedkeuring van den Stads-Architekt.

Art. 9. De Schoorsteenvegers zullen geene schoorsteenen, welke niet overeenkomstig de bepalingen van dit Reglement zijn gemaakt, vermogen te vegen, maar daarvan aanstonds kennis moeten geven aan den Stads-Architekt. Gelijk ook de Timmerlieden of Metselaars geen schoorsteen, strijdig met die bepalingen, zullen mogen maken.

Art. 10. De Ingezetenen zijn verpligt om tot het schoonhouden der stookplaatsen, dezelve ten minste eenmaal in het jaar, gedurende de maanden Mei, Junij of Julij, te doen vegen, en daarvan bij visitatie der Brandmeesters te doen blijken.

Art. 11. De Brandmeesters zullen bij de ingezetenen in de inspectie der stookplaatsen niet mogen worden belet of belemmerd.

Art. 12. Iemand welke tot de uitoefening van zijn bedrijf vuur gebruiken moet, zal geene ovens, eesten, smeltbakken, ketels, of anderen benoodigden toestel, onder welke benaming ook, mogen daarstellen, dan nadat alvorens de toestel en inrigting zijner vuurplaats, door den Stads-Architekt zal zijn onderzocht en goedgekeurd, en bevonden zal zijn, dat uit de constructie geen gevaar voor brand te vreezen is. De vuurplaats zal altoos van steen en kalk moeten zijn zaamgesteld.

Art. 13. In onbewoonde huizen zal geen vuur mogen worden gebruikt, dan na voorafgaand consent van den Brandmeester van de wijk waartoe het huis behoort.

Art. 14. De vergaarbakken tot het bergen van asch en vuilnis, zullen niet anders dan van steen mogen zijn vervaardigd en met bekwame sluitende luiken bedekt. Niemand zal daarin heete asch mogen brengen, of buiten op de straten of grachten werpen. — Het verzamelen of bewaren van asch op zolders, kamers, in houten getimmerten en dergelijken, is derhalve ten strengste verboden.

Art. 15. Kolen, hout, turf, kricken, krullen, mastappels, heide, vlas, hennip, linnen, papier, hooi, stroo en andere ligt ontvlammende stoffen en brandmaterialen, zal niemand mogen leggen of houden binnen eene Nederlandsche el afstands van de schoorsteenpijp.

Art. 16. Geene brandmaterialen, geschikt tot het onderhouden van het vuur in de stookplaatsen, noch eenige andere, bij art. 15 aangenoemde voorwerpen, zullen binnen den afstand van eene Nederlandsche el, bij de vuur- of stookplaats mogen worden gelegd.

Art. 17. Het is verboden des morgens vóór vijf ure en des avonds na negen ure, bij ontstoken licht, te timmeren, te hekelen of te vlassen, en daarbij ander licht te gebruiken dan het geen is geplaatst in eene wel gesloten lantaarn. Het is mede verboden om op zolders, in achterhuizen, of in achterkamers te vlassen of te hekelen.

Art. 18. Bij het lossen, laden, of verwerken van ligt brandvattende goederen, alsmede in stallen, timmermanswinkels, timmerwerven, pakhuizen, bergplaatsen van hooi of stroo, bewaarplaatsen van traan, olie en sterke dranken, of in andere gevaarlijke plaatsen, zal geen tabak mogen worden gerookt.

Art. 19. Niemand zal vermogen eenige gedoofde kolen, kricken, houtskolen, bolsters of doppen, te leggen, te houden, of te bewaren op eene andere wijze dan in steenen, koperen, ijzeren, of dergelijke potten van harde stof, en wel gesloten met steenen, koperen, ijzeren en dergelijke deksels.

(Het vervolg hierna.)

FRANKRIJK.

PARIJS, den 29sten Januarij.

Het door de kamer der afgevaardigden aangenomen adres is met 220 tegen 190 stemmen aangenomen geworden, zoodat de meerderheid voor het ministerie, ten gevolge der vereeniging in deze van de onderscheidene afdeelingen der oppositie, slechts 30 stemmen bedroeg.

Veelvuldig zijn de beschouwingen waartoe deze zitting aanleiding geeft. Het ministeriëel schendblad, het *Journal des Débats*, erkent dat de meerderheid in getal gering is, maar vindt het resultaat, uit een zede- en staatkundig oogpunt beschouwd, buitengemeen groot. De oppositie daarentegen doet de geringe stemmenmeerderheid als een bewijs voorkomen, dat, gelijk ook sommige leden der ministers na de stemming toeriepen, het de kans eener nederlaag gelukkig ontkomen is, en dat in een dergelijk geval, wanneer de oppositiën zich weder alle vereenigden, het in zeer moeijelijke omstandigheden kon geraken. Sommige oppositiebladen spreken dan ook nu reeds van eene aanstaande wijziging van het kabinet, en voegen er bij, dat de heer *Guizot* van den koning de ontbinding der kamers zou hebben verlangd, of anders zijn ontslag gevraagd. Van verschillende kanten wordt ook het gedrag van den heer *Guizot* afgekeurd en gezegd, dat hij beter zou gedaan hebben met den heer *Berryer*, op diens aanval wegens zijne reis naar Gent, als eene hem personeel, en geene daad van zijn bestuur betreffende zaak, onbeantwoord te laten, waardoor het onstuimig tooneel met al zijne gevolgen zou voorgekomen zijn.

Reeds in den loop der discussie hebben sommige der legitimistische gedeputeerden, en bepaaldelijk de heer *Larochejaquelein* nog kort vóór de stemming, te kennen gegeven, dat zoo de woorden, welke het gedrag van die leden welke naar Londen gegaan zijn, schandvlekken, niet door andere vervangen werden, zij hunne demissie als lid der kamer wilden geven. Sommigen hebben dit voor eene ledige dreiging aangezien, waaraan geen gevolg zou gegeven worden; doch het tegendeel is gebleken. De leden van gezegde partij hebben zich heden vereenigd, om over den stap dien zij doen wilden te beraadslagen, en het gevolg is geweest, dat de heeren *Berryer*, *de Valmy*, [illegible] *de Larcy* den volgenden brief aan den president der kamer van gedeputeerden hebben doen toekomen:

» *Mijnheer de President!*

» De laatste zinsnede van het in de zitting van den 27sten gestemd adres is in onze oogen eene aanranding der onafhankelijkheid en waardigheid van verscheiden leden dezer kamer. Eene twijfelachtige

proef te midden der vergadering was daartegen reeds een schitterend en loijaal protest.

» Wij komen op onze beurt op, niet tegen eene honende taal welke ons niet treffen kan, maar tegen het geweld dat ons wordt aangedaan, de verkrachting onzer regten en waarborgen van vrijheid, welke ons beloofd werden bij de verklaring van 7 Augustus 1830.

» Besloten zijnde om al onze pligten te vervullen jegens degenen die ons gekozen hebben, jegens onze staatkundige vrienden en jegens ons-zelven, maar door eene zedelijke uitsluiting getroffen, kan niet op ons de verantwoordelijkheid van ons besluit vallen.

» Wij verklaren afstand te doen van onze betrekking als gedeputeerden."

In den aanvang der zitting van heden had ook reeds de president een brief van den heer *Larochejaquelein* medegedeeld, dat hij zijne demissie als gedeputeerde nam; ook zegt men dat nog andere legitimistische gedeputeerden het gegeven voorbeeld zullen volgen.

De door de legitimisten gedane stap wordt vooral ook daarom van belang geacht, omdat de questie in de kamer beslecht thans voor de kiezers zal gebragt worden.

— De heer *Barthe*, lid van de kamer der pairs en eerste president van het hof der rekeningen, is door den koning tot vice-president van de kamer der pairs benoemd in de plaats van wijlen den graaf *Bassano*.

— Het lijk van den maarschalk *Drouet d'Erlon* zal met groote plegtigheid naar de kerk der Invaliden worden gevoerd, alwaar eene prachtige lijkdienst zal gedaan worden; 10,000 man van alle wapenen moeten de laatste eer aan dezen krijgsman uit de school van *Napoleon* helpen bewijzen.

De heer *Drouet* werd den 29sten julij 1765 te Rennes geboren. Hij nam in 1792 dienst als vrijwilliger, en in 1793 tot 1796 deed hij aan de veldtogten, als aide-de-camp van den generaal *Lefebvre*, die de legers van den Moezel, de Sambre en de Maas kommandeerde. In 1799 werd hij tot brigade-generaal benoemd; in 1803 voerde hij het bevel over het leger dat Hannover bemagtigde. Als divisie-generaal maakte hij den beroemden veldtogt in Duitschland mede, en bevond hij zich te Austerlitz, Jena, Friedland en op andere plaatsen. Hij werd tot bevelhebber van den generalen staf van het legerkorps onder bevel van *Lannes* benoemd, den 14 junij 1807 te Friedland gewond, en den 29 mei van hetzelfde jaar tot grootofficier van het legioen van eer bevorderd. Van de jaren 1809 tot 1813 voerde hij het bevel in Spanje, en in 1814 werd hij een der aides-de-camp van den maarschalk *Soult*, en nam als zoodanig deel aan den bekenden slag aan Toulouse.

Na de Restauratie werd hij tot kommandant der 16de militaire divisie en den 2 junij 1814 tot ridder van den heiligen *Lodewijk* benoemd. Den 13 maart 1815 werd hij gearresteerd, als beschuldigd van eene zamenzwering tegen de Bourbons, doch, toen *Napoleon* den 28sten van genoemde maand te Parijs terugkeerde, herkreeg hij zijne vrijheid, en speelde eene groote rol in de toenmalige gebeurtenissen. Na den val van het Keizerrijk week hij naar Duitschland uit, waar hij een tijd lang als balling bleef.

Sedert het jaar 1830 is hij twee jaren Gouverneur van Algerië geweest, en bleef hij langen tijd de 12de divisie commanderen. Eindelijk werd hij in 1843 tot Maarschalk van Frankrijk verheven, in weerwil van de geheime pogingen der aanhangers van den heer *Bugeaud*, die den maarschalksstaf van Frankrijk reeds toen aan diens Gouverneur van Algerië geven wilden.

— Eergisteren is alhier, in den ouderdom van ruim 63 jaren, overleden de heer *Charles Nodier*, lid van de Fransche akademie, bestuurder der bibliotheek van het arsenaal en beroemd door veelvuldige schriften.

— Uit Algiers schrijft men van den 18, dat *Abd-el-Kader* weder aan het hoofd van 1200 man, in de Fransche bezitting in het veld verschenen is.

— De berigten uit de spaansche hoofdstad melden, dat de partij van den vooruitgang bij de verkiezingen in de provincie Madrid zeer verre de overhand heeft gehad op de kandidaten der gematigde partij. Men beschouwde dien uitslag noodlottig voor het bestuur.

— Ons gouvernement heeft eene depêche van den franschen consul te Jeruzalem bekend gemaakt, houdende dat de Porte de door den franschen gezant te Konstantinopel geëischte voldoening had gegeven. Die nieuwe gouverneur was te Jeruzalem binnengekomen en had zich gehaast een officieel bezoek bij den gezant af te leggen, daarbij de verzekering van zijn gouvernement overbrengende wegens het gedrag van zijn voorganger *Mehemed-Reschid* pacha, dat streng afgekeurd werd.

— Ter beurze van heden (*9 Januarij*) waren genoteerd: 5 pCt. 124.40, 3 pCt. 82.05, Nap. r. 106.75; Spanje 30½; Rom. L. 106.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 28sten Januarij.

Zoo als uit Dresden, van den 20sten gemeld wordt, zal H. M. de Koningin *Victoria*, in het aanstaande voorjaar Duitschland bezoeken en, voor zoo verre thans bepaald is, achtervolgens te Berlijn, te Dresden en te Gotha eenigen tijd doorbrengen.

— In het *Frankfurter Journal* van den 27sten dezer leest men:

» De meeste dagbladen spreken bij herhaling van een Europeesch congres tot definitive regeling der aangelegenheden van het Schiereiland. Velen hebben dit voor een ongegrond gerucht gehouden; intusschen wordt uit eene goede bron stellig verzekerd, dat de verwezenlijking van dit gerucht zeer nabij is; dat echter niet enkel de Spaansche zaken het onderwerp der handelingen van de afgevaardigden der kabinetten zullen uitmaken, maar dat ook de kerkelijke aangelegenheden der meeste Europesche Staten en derzelver betrekkingen tot den Pauselijken Stoel, alsmede de woelingen der ultramontaansche propaganda, die hoofdzakelijk in Beijeren haren zetel heeft, op aandrang van drie groote mogendheden aldaar ter sprake zullen komen. Wat dit laatste punt betreft, moeten reeds ernstige vertoogen naar München gezonden zijn."

— Door een luitenant der russische marine, te St. Petersburg, is dezer dagen een nieuw middel uitgevonden, om, langs een electrogalvanischen weg, klompen gietijzer of ander metaal, die in de diepte gezonken zijn, te ontdekken en op te halen. Onlangs werd mede op de Newa eene Proef genomen, en in minder dan 20 minuten een anker van 600 en een ketting van 300 kilogrammes van uit eene diepte van 10 mètres boven water getrokken.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 31sten Januarij.

Het zal voorzeker voor Breda's kunstminnend publiek eene aangename tijding zijn te vernemen, dat de vermaarde Viool-virtuoos *Camillo Sivori*, eenigste Elève van den grooten *Paganini*, zich alhier zal doen hooren op een Concert, bepaald op Donderdag den 8sten Februarij. Buitenlandsche Tijdschriften gewagen aan hem, dat hij waardiglijk zijnen meester op zijde streeft, en noemen hem den grootsten van alle thans levende viool-virtuozen. In bijna alle groote steden van ons Land heeft hij zich doen hooren en is overal met den levendigsten bijval toegejuicht. Dit Concert zal bovendien nog opgeluisterd worden door twee voorname Hollandsche Zangeressen, Mejufvr. *de Boer* en Mejufvr. *Anny*, zoodat wij ons teregt eenen genotvollen avond mogen voorspellen. Het ondervolgende Programma, dat wij in de gelegenheid zijn te kunnen mededeelen, zal doen zien welke belangrijke stukken zullen worden voorgedragen.

— In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van Maandag zijn ontvangen onderscheiden verzoekschriften, als: van grondeigenaren te Schijndel, Udenhout en verschillende andere plaatsen in Noord-Braband, van diakenen der Evangelisch Luthersche gemeente en van de Waalsche Hervormde gemeente te Amsterdam, en van ingezetenen van andere plaatsen in het Rijk, houdende bedenkingen tegen het ontwerp van wet [illegible] buitengewone belasting op de [illegible] te Hoorn, die middelen tot redding van het Vaderland aan de hand geeft; van *J. Bruins*, tapper te 's Gravenhage, die zich beklaagt over de hooge opvoering van het patentregt; van ingezetenen te Almelo, provincie Overijssel, die hunne bezwaren doen kennen tegen het reglement van bestuur voor het platte land dier gemeente, en van ingezetenen te Alphen, houdende voorstellen tot bezuiniging. — Al deze adressen worden aan de daartoe bestemde commissie verzonden.

— De Commissie der Kamer, belast geweest met het aanbieden aan den Koning van eene lijst van drie kandidaten tot het vervullen der betrekking van lid van den Hoogen Raad, doet bij monde van den heer [illegible] verslag. De Commissie is op de gebruikelijke wijze bij den Koning ontvangen. Na aanbieding der lijst heeft het Hoogstdenzelve behaagd te kennen te geven, dat Z. M. zich spoedig met het doen eener keus zou bezig houden. — De Commissie wordt voor de door haar volbragte taak bedankt.

De Centrale Afdeeling brengt verslag uit op het ontwerp van wet tot regeling van den achterstand over 1840 en vroegere. Wordt besloten, dit verslag, dat zeer uitgebreid is, te doen drukken en ronddeelen.

De Voorzitter zegt, dat hij voornemens was den dag, waarop de beraadslagingen over dat ontwerp zouden aanvangen, te bepalen, doch de loop der werkzaamheden laat dit nog niet toe, zoodat hij voorstelt de discussien onbepaald uit te stellen. — Dienovereenkomstig wordt besloten.

Daarna wordt de Vergadering gescheiden.

— Het voorloopig verslag betreffende de voordragt op de *Geldleening* en de *Bezuiniging enz.*, behelst hoofdzakelijk de navolgende *algemeene beschouwingen*, nadat 51 leden aan het onderzoek hadden deel genomen.

» 1. De vraag, welke zich bij dat onderzoek in de eerste plaats ter oplossing heeft voorgedaan, of namelijk de *noodzakelijkheid bestaat tot het nemen van eenen buitengewonen maatregel* ter voorziening in den geldelijken nood? is door 50 leden *toestemmend* beantwoord.

De centrale afdeeling acht niet noodig, de gronden te doen kennen, waarop dit met de zienswijze der Regering geheel overeenstemmend gevoelen berust, en zal zich derhalve bepalen tot de opmerking, dat het uit de jongste beraadslagingen der afdeelingen overtuigend ge-

gebleken is, vooreerst, dat de overgroote meerderheid der Kamer het tijdstip der algeheele regeling van 's lands finantiewezen niet langer wenscht verschoven te zien, maar integendeel, ook met het oog op eene door haar hoogst wenschelijk geachte vrijwillige conversie van schuld, daartoe zoo spoedig mogelijk verlangt over te gaan, en ten andere, dat zij allerminst zou kunnen besluiten om mede te werken tot het daarstellen van eenig tijdelijk redmiddel, hetwelk slechts voor het oogenblik verademing aanbrengen, maar overigens, na verloop van eenige jaren, den Staat in dezelfde of nog grootere ongelegenheid zou doen vervallen, en waardoor alzoo de toekomst van het Vaderland zou worden in de waagschaal gesteld.

§ 2. Wat nu betreft de bij het onderhavige wetsontwerp voorgedragene middelen, zoo heeft de groote meerderheid verklaard, dat behoudens de noodzakelijk geachte wijzigingen wat de *bijzonderheden* der voordragt aanbelangt, zij wel zou kunnen besluiten, om aan dezelve hare *goedkeuring te verleenen, mits het voorstel der Regering in dier voege worde veranderd, dat niet de belasting, maar de geldleening op den voorgrond worde geplaatst*, en de belasting daarentegen bestemd worde, eerstelijk en voornamelijk, om, als hulpmiddel, het deelnemen aan de geldleening op eene krachtige wijs te bevorderen, en vervolgens, is het noodig, om, *bij het onverhoopt mislukken van deze laatste, als principaal middel ter verkrijging van de benoodigde fondsen aangewend te worden.* Zoo als de voordragt thans ligt, schijnt het, als of de belasting het hoofddoel der Regering ware geweest, en of dus de vrijwillige geldleening niet zoo zeer voorgesteld is met het oogmerk om de daadwerkelijke heffing der belasting voor te komen, als om de daaraan verbonden bezwaren op eene voor den Staat voordeelige wijs te matigen. Algemeen toch was men van oordeel, dat de leening, op den voorgestelden voet, weinig deelneming zal vinden en dus het gewenschte doel daarmede niet zal kunnen bereikt worden. Het vertrouwen der Regering te dien opzigte scheen voornamelijk te berusten op de genegenheid der Nederlanders, om het Vaderland te hulp te komen. Doch, hoezeer men van de Vaderlandsliefde der ingezetenen met regt de grootste verwachtingen mag koesteren, meende men nogtans te moeten betwijfelen, of de inspraak van dat gevoel zich in dit geval sterk genoeg zou doen vernemen, om eenen maatregel aannemelijk te doen achten, waarmede een vrij belangrijk geldelijk verlies, door geen enkel voordeel opgewogen, gepaard zou gaan, en waaraan, uit den aard der zaak, slechts een betrekkelijk klein gedeelte der Natie zou deel nemen. Evenmin schijnt het uitzigt op eene latere vrijwillige conversie als een afdoend drangmiddel beschouwd te kunnen worden, om de deelneming in de geldleening aan te moedigen, daar integendeel te verwachten is, dat juist dit, op een toekomstig aanzienlijk verlies van inkomsten, de houders van Nederlandsche schuldbrieven zal terughouden van eene deelneming, welke reeds dadelijk voor hen eene belangrijke opoffering ten gevolge zou hebben.

§ 3. Er wordt eene berekening gemaakt, dat het voordeeliger zou wezen de belasting te betalen, dan deel te nemen in de geldleening. Uit die berekening vermeent men gereedelijk te mogen besluiten, dat, indien niet aan de inschrijving eenige voordeelen verbonden worden, of de deelneming door dwangbepalingen bevorderd mogt worden, de uitkomst niet twijfelachtig kan zijn, en men dus onvermijdelijk tot het invoeren van de buitengewone belasting zou moeten overgaan. Dit intusschen wenschte men voor te komen, daar de groote meerderheid, ofschoon verklaard hebbende zich in beginsel met de heffing eener belasting op de bezittingen te kunnen vereenigen, evenwel zich niet heeft kunnen ontveinzen, dat aan zoodanige heffing vele en gewigtige bezwaren verbonden zijn, en het door velen leden zelfs voor twijfelachtig gehouden werd, of die belasting bij de uitkomst wel aan de verwachting zou beantwoorden.

§ 4. De groote meerderheid intusschen heeft, bij haren wensch, dat de inschrijving in de geldleening meer aangemoedigd worde, tevens het verlangen te kennen gegeven, dat men dit doel niet zoo zeer trachtte te bereiken, door de leening voordeelig in geldelijke uitkomsten voor de deelnemers, en daardoor schadelijker voor de schatkist te maken, als wel door eenen prikkel tot deelneming daar te stellen, door middel van dwangbepalingen, toepasselijk op hen, die in de geldleening niet zouden hebben deelgenomen. De hoofdzaak toch, waarom het voornamelijk te doen is, is eene som van 35 millioen guldens renteloos en zonder bezwaar voor de schatkist te bekomen, hetzij dat die som door de ingezetenen vrijwillig of als belasting opgebragt, hetzij dat dezelve verkregen kunne worden door de uitgifte van schuld tegen lagere rente en vernietiging van hooger rentegevende schuld.

§ 5. In verband met deze denkbeelden der meerderheid, zijn, bij gelegenheid van de beraadslagingen in de afdeelingen, onderscheidene voorstellen door de leden in het midden gebragt, met betrekking tot de wijze waarop de geldleening zou behooren te worden ingerigt, om aan het oogmerk te beantwoorden. Sommige dier voorstellen hebben bij vele leden bijval gevonden, andere hebben slechts de goedkeuring van enkele leden weggedragen, of zijn slechts in eene enkele afdeeling ter sprake gebragt. De centrale afdeeling heeft nogtans gemeend, ze allen in haar verslag te moeten opnemen, ten einde ze langs dien weg ter kennisse te brengen van de Regering en haar alzoo in staat te stellen, om daarvan bij de nadere overweging van de zaak al zoodanig gebruik te maken, als zij zal oordeelen geraden en nuttig te zijn.

De voorgestelde middelen laten zich gevoegelijk splitsen in *middelen van uitlokking* en *middelen van dwang*. Tot de eersten worden gebragt al de zoodanige, welke strekken om de geldleening minder bezwarend voor de inschrijving te doen zijn of daaraan regtstreeksche voordeelen te verbinden; terwijl men onder de middelen van dwang diegenen opneemt, welke strekken om het deelnemen aan de leening te bevorderen, door middel van dwangbepalingen tegen hen, die niet hebben ingeschreven.

Als middelen om de leening zelve meer aannemelijk te doen zijn, heeft men, onder anderen, in overweging gegeven:

§ 6. *Vooreerst*, om in de wet eene bepaling op te nemen, waarbij aan de inschrijvers de bevoegdheid werd gegeven, om, des verkiezende, wanneer tot de heffing der belasting mogt worden overgegaan, hunne inschrijving weder in te trekken. Dit denkbeeld heeft bij zeer vele leden ondersteuning gevonden.

§ 7. *Ten tweede* is in aanmerking gekomen het denkbeeld, om aan de inschrijvers eenig uitzigt op voordeel te openen, door aan de leening eene loterij, of kans, of premie te verbinden. Schoon niet ontkennende, dat de deelneming daardoor grootelijks bevorderd en aangemoedigd zou worden, hebben vele leden zich nogtans tegen dusdanige middelen verklaard.

§ 8. *Ten derde* werd in bedenking gegeven, om aan de leening eene amortisatie te verbinden, door bij de wet te bepalen, dat jaarlijks een zeker gedeelte van de inschrijvingen bij loting *a pari* zal worden afgelost. Doch ook dit middel van aanmoediging, door hetwelk den Staat eene bezwarende verpligting zou worden opgelegd, werd uit dien hoofde door vele leden beschouwd minder aanbeveling te verdienen.

Als middelen, welke strekken om de belasting bezwarender te maken, en daardoor den prikkel tot deelneming in de leening te vermeerderen, is, onder anderen, in aanmerking gekomen: om de belasting niet van alle belastingschuldigen naar denzelfden maatstaf te heffen, maar in eene opklimmende verhouding, zoo dat, bij voorbeeld, de 10 eerste klassen 1¼ pCt., de 11de en 12de 1½ pCt., de 13de en 14de klasse 2 pCt., en zoo vervolgens tot de 21ste klasse, welke 3 pCt. zou moeten betalen.

Dit denkbeeld, hetwelk in de meeste afdeelingen ter sprake is gekomen, heeft bij zeer vele leden bijval gevonden. Men was van oordeel, dat hetzelve volkomen zou strooken met het stelsel der voordragt van de Regering, om van de belasting vrij te stellen allen, die gerekend worden niets te kunnen missen, waaruit dan ook meest volgen, dat de meest gegoeden een betrekkelijk grooter aandeel in de belasting zouden moeten dragen, dan de min gegoeden. Ook heeft men herinnerd, dat bij de tweeledige voordragt van wet in 1832 van dit beginsel is uitgegaan.

Enkele leden hebben zich echter tegen dit beginsel verklaard, omdat zij het zoo onregtvaardig hielden, den eenen in evenredigheid meer te laten betalen dan den anderen, en omdat de ondervinding geleerd heeft, dat, met de meer vermogenden te veel te belasten, aan de burger- en neringdoende klasse groote schade wordt berokkend, hetgeen weder op de opbrengst der belastingen in het algemeen een zeer ongunstigen invloed uitoefent. Ook heeft men opgemerkt, dat, bij aanneming van dit beginsel, er een groot bezwaar gelegen zou zijn in de toepassing der bepaling van art. 25 van het ontwerp, ten aanzien van onverdeelde boedels en gemeenschappen, hetgeen alzoo voorziening zou vereischen.

Alvorens het overzigt te besluiten van de onderscheidene voorstellen en plannen, welke ter gelegenheid van de behandeling van de onderhavige voordragt, door leden der Kamer ter sprake zijn gebragt, vermeent de centrale afdeeling nog bijzondere vermelding te moeten doen van het plan, in eene gedrukte nota door een van de leden der Kamer (wijlen den graaf *van den Bosch*) ontwikkeld, hetwelk strekt om een gedeelte van het op het Belgische grootboek ingeschreven kapitaal te gebruiken tot afbetaling van de Handelmaatschappij en het doen voorzien in de jaarlijksche behoeften van Indie door genoemde maatschappij. Ofschoon in de afdeelingen, in welke dit plan een onderwerp van overweging heeft uitgemaakt, de groote meerderheid der leden zich daarmede niet hebbe vereenigd, zoo heeft men nogtans wenschelijk geacht, om het gevoelen van de Regering omtrent dat plan te vernemen, zoowel omdat de vroegere betrekking, welke de voorsteller bekleed heeft, aan zijne denkbeelden meerder gezag bijzet, als voornamelijk, omdat zijn plan in verband staat met vooruitzigten, welke de koloniale administratie zou aanbieden en waaromtrent het voor de Staten-Generaal en de geheele Natie van belang is, dat alle onzekerheid worde opgeheven.

Overigens heeft men, bij de overweging van het bovengemelde voorstel, op twee verschillende wijzen aangetoond, dat hetzelve veel minder gunstige uitkomsten zou hebben, dan van het voorstel der Regering verwacht zouden mogen worden.

— Bij besluit van 27 January jl. n°. 87, heeft Zijne Majesteit, in

plaats van de leden, welke bij de onderscheidene commissiën van landbouw met den 31sten December 1843 hebben behooren af te treden, alsmede tot vervulling eener vacature, tot leden dier commissiën benoemd: In Noord-Braband, de heeren: mr. *P. E. de la Court*, mr. *J. B. H. van de Mortel* en *L. J. Ingenhousz*, bij continuatie, en jhr. *G. T. J. A. van der Bruggheñ van Croy*, in plaats van *J. D.* baron *van Tuyll van Serooskerken*, overleden.

— Zondag morgen is in eene hevige ongesteldheid van slechts weinige dagen, in zijn vier en zestigjarigen ouderdom, te 's Gravenhage overleden Zijne Exc. de Minister van den Staat, Graaf *van den Bosch*, gepensioneerd luitenant-generaal, grootkruis der orde van den Nederlandschen Leeuw, ridder van de militaire Willems-orde 3de klasse, sedert 1842 lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal enz., een man die in onderscheiden hooge betrekkingen, zoo wel hier te Lande als in 's Rijks Overzeesche Bezittingen, zich steeds door onvermoeiden werkzaamheid gelijk door eene uitgebreide veelzijdige kennis heeft onderscheiden; die aan het stelsel van cultuur in Oostindie eene buitengewone ontwikkeling heeft weten te geven; die deze volkplantingen zoo hoogst voordeelig voor het Moederland heeft gemaakt, aan wien de handel, de nationale nijverheid en de scheepvaart eene groote uitbreiding te danken hebben gehad; die zich door zijne daarstelling van de Maatschappij van Weldadigheid eenen onvergetelijken naam heeft verworven, en die ten allen tijde, en zelfs nog in de laatste dagen zijns levens, getoond heeft met de beste bedoelingen bezield te zijn geweest voor het Stamhuis dat ons regeert, en voor het Vaderland, welks geluk en welvaart steeds zijn vurigste wensch, zijne hoop was.

— Ook is te 's Hage in Zondag in hoogen ouderdom overleden de Hoog Welgeboren heer *J. C.* Graaf *van Heerdt tot Eversberg*, grootkruis der orde van den Nederlandschen Leeuw en van verschillende vreemde orden, opperhofmaarschalk van het Huis des Konings, lid van de Eerste Kamer der Staten-Generaal. De overledene was algemeen geacht en wordt door velen diep betreurd.

— Eergisteren Zondag heeft door het kantongeregt te 's Hage plaats gehad de ontzegeling, zoo wel in het Paleis in het Noordeinde als ten huize van den heer thesaurier van s Konings huis, der goederen, papieren, enz., tot den boedel en nalatenschap van wijlen Zijne Majesteit Koning *Willem Frederik* Graaf *van Nassau* behoorende, welke aldaar sedert den zijn en door hetzelve kantongeregt zijn verzegeld geweest.

— Uit 's Hage schrijft men: dat de overblijfselen van het ... stoffelijke van den binnen doos, waarin de effecten van Z. Exc. den minister van marine geborgen waren, bij het opgraven van het puin gevonden zijn geworden, zoodat er nagenoeg niets van gemelde doos te denken valt, en dat het *Handelsblad* van den 29sten dezer geplaatste advertentie, dat geen ander doel schijnt gehad te hebben, dan om met het ongeluk van een algemeen en streng bloggeacht man te spotten of eenig persoonlijk wraakzucht te voldoen. — Bij het opgraven zijn nog vele zaken van waarde in een goed toestand gevonden.

— Binnen weinige dagen zal, aan het Haagsche Bosch, bij het Duivelsoord, een gesticht voor kranken gebouwd worden, hetzelve zou 300 lijders van allerlei geslacht kunnen bevatten, en voor lieden van onderscheiden stand en jaren, zoowel behoeftigen als meergegoeden bestemd zijn.

— Te 's Bosch is eergisteren met militaire eerbewijzing ter aarde besteld het stoffelijk overschot van den gepensioneerden kolonel der kavalerie, *J. de Ennes*, ridder der militaire Willemsorde 4de kl. en van den Nederlandschen Leeuw. Bij het gemis van militaire muzijk bewees die der Bossche schutterij de laatste eer. Gezegde brave krijgsman telde 40 jaren dienst, woonde 21 veldtogten bij en was verscheidene malen gewond; hij was algemeen geacht en drukte zijn ... , maar een goed karakter en opregte vriendschap, zoodat zijne nagedachtenis nog lang in de herinnering van allen zal bewaard blijven, die hem gekend hebben.

— In de *'s Hertogenbossche Courant* leest men: ... Men verneemt dat ... de onteigeningen, opmetingen en verdere werkzaamheden zullen worden tot opmaking van een ontwerp voor de verlegging van den Rijksstraatweg langs Westervoort naar Zevenaar, ... in verband met het ... Pruissische ... spoorweg van Oberhausen bij Duisburg langs Wezel tot de Nederlandsche grenzen. Deze verlegging zoude loopen ... Westervoort, Duiven, Zevenaar, Bergh, ... Wehl, Wisch en Gendringen.

— In den nacht van 25 op 26 dezer is, volgens berigt uit Terschelling, op den Banjert gestrand het schip *de Zeeuw*, gevoerd door kapitein *D. Abrahamsen*, van Middelburg, retourneerende van Java met eene lading voor de Nederlandsche Handel-Maatschappij. Men vreesde dat schip en lading verloren zouden zijn, ... Als eene bijzonderheid ... heid kan hier bijgevoegd worden, dat het schip niet in Nederland was verzekerd. Twintig man der equipage waren den 26sten bereids te Terschelling aan den wal gekomen; men verwachtte dien dag nog het overige gedeelte.

— De Minister van het openbaar onderwijs in Frankrijk heeft een' letterkundige naar Nederland gezonden, om in de archieven in dit Rijk geschiedkundige bijdragen op te sporen betrekkelijk de oorlogen van *Lodewijk XIV*.

De tweede Tooneelvoorstelling ten voordeele der armen, Maandag den 27sten dezer gegeven, heeft, na aftrek der noodzakelijke onkosten, eene som van *Zeventig Guldens* opgebragt, welke opbrengst door het Bestuur van gezegde voorstellingen ter hand is gesteld aan de Directie voor de uitdeeling van *Soep*, *Brood* en *Turf*, als eene bijdrage ten behoeve dezer weldadige inrigting, waarvoor gemelde Directie bij dezen haren opregten dank betuigt.

Ter AMSTERDAMSCHE BEURS van gisteren (30 *Januarij*) waren genoteerd: Ned. 2½ pCt. 54½ ... ⅛, dito 5 pCt. 100⅞, drie zest., Syndic. 4½ pCt. 94½, ell. zest., dito 3½ pCt. 79½; Handelm. 139¼, ½; O. Indie 5 pCt. 99 zeven zest., ⅛; Rijn Spoorweg 94, ¼, 95; Aand. Holl. Spoorw. 71; Ardoins 21 drie zest.; dito Coupon 24, ⅛; dito 3 pCt. 32 drie achtste, ¼; Fr. uitgest. 7½, 7; Portug. te Lond. 2½ pCt. 48¼, ½, drie achtste; Oude Russen 108½; dito 4 pCt. 94½; dito Stiegl. 90½, 91; Eng. Bl. Gr. onbep. 12 drie achtste.

*** Heden beviel van eenen *ZOON*, B. P. Baronnesse VAN DER BORCH VAN VERWOLDE, geboren VAN DER HEIM.

HONSDONK, bij BREDA,
den 30. *Januarij* 1844.

GRAND ET SEUL

CONCERT

CAMILLO SIVORI,

Unique Élève de PAGANINI!

JEUDI, LE 8 FÉVRIER 1844,

à la Salle de Spectacle à Bréda.

PROGRAMME.

PREMIÈRE PARTIE.

1. Grand Air d'Elisir d'amore *de Donizetti*, chanté par Mlle Josephine de Boer.
2. Grand Concerto pour Violon, composé et exécuté par Sr Sivori.
3. Cavatine de la Somnambule *de Bellini*, chanté par Mlle E. Appy.
4. Grand Air de la Favorite *de Donizetti*, chanté par Mlle J. de Boer.
5. Prière de Moïse, avec Thème Varié *de Paganini*, exécuté sur la quatrième corde par Sr Sivori.

DEUXIÈME PARTIE.

1. Grand Duo de Tancredi *de Rossini*, chanté par Mlle de Boer et Mlle E. Appy.
2. Adagio et Rondo de la Clochette *de Paganini*, exécuté par Sr Sivori.
3. Air de la Gazza Ladra *de Rossini*, chanté par Mlle E. Appy.
4. Une Romance chantée par Mlle J. de Boer.
5. Andante et Carnaval de Venise (souvenir *de Paganini*) exécuté par Sr Sivori.

On peut se procurer les Billets chez Broese & Comp. et à la Salle de Concert.

Prix des Billets f 1.50 pour les Cavaliers, f 1. pour les Dames et Mess. les Officiers en Uniforme.

La Liste de Souscription sera présentée dans la semaine courante.

Te Huur tegen 1° Mei binnen *Breda*,

Eene HEERENHUIZINGE, staande op de Groote Markt, bestaande in 3 Beneden-, 4 Bovenkamers, Behangen en Gestucadoord, voorts Keuken, Kelder, Turfzolder, twee Pompen, Bleekplaats en verdere Gemakken. Nadere informatiën ten kantore van de Uitgevers dezes.

Te BREDA, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.